

מפה 4: הצעת היהודים משנת 1938 לחלוקת ירושלים

מקור: א' אורן, התיישבות בשנות מאבק, עמ' 57, לפי דו"ח ועדת וודהד, מפה 11.

- ב. 'קדמת הפנת' (שבין הירמוך, הפנת והירדן), עם תחנת הכוח בנהריים (שמדרום לשפך הירמוך), תיכלל במדינה היהודית; עוד יש להוסיף לה את רכס אום-קיס שבצפון-הירדן, מדרום-מזרח לירמוך, כדי לאבטח את האזור.
- ג. לאבטחת גבול המדינה בשרון ובעמק יזרעאל ייכללו בה ה'כתפיים' הגבעות שמזרח לשרון ובגלבע, וכדי לאבטח את הקשר בין החוף והעמקים ייכלל ואדי ערה (נחל עירון) בתחום המדינה.²⁶

26. בדיון פנימי ציין שרתוק שהרחבת רצועת השרון מזרחה דרושה כדי לשלוט במקורות המים שבגבעות, אלא שאין להעלות שיקול זה כלפי חוץ (מ' שרת, יומן מדיני: 1937, עמ' 265). בדיעבד ממחישים דבריו את גישתו המרחיקה ראות. האקוויפר של שיפולי השומרון נשקל במדיניותה של ישראל בשנות התשעים. ראה: א' סופר, נהרות של אש, תל-אביב 1992, עמ' 172-173, 177-179, ועל ההיבט המשפטי-הבינלאומי - שם, עמ' 204. בהמלצת הסוכנות על ה'כתפיים הגבעות' היא נהגה בניגוד להצעתו של וינגייט, שכאמור (הערה 19 לעיל) העדיף קו ישר בשטח המישורי. על הצעת הסוכנות לקו בשרון הצפוני ועל תגובתה של ועדת וודהד - ראה במאמרי "מותני המדינה" - התהוות "הקו הירוק" בשרון, 1937-1949, בתוך: א' דגני ואחרים (עורכים), השרון - בין הירקון לכרמל, תל-אביב 1990, עמ' 413-416.